

8. November —, begyndte jeg med at udtale, at Konseilspræsidenten som Medlem fra Ringsted den 20. Oktober havde udtalt sig som saa ofte tidligere om, hvorledes de militære Udgifter fuldstændig havde ødelagt vor finansielle Stilling; han udtalte ved den Lejlighed, at vi havde kastet Millioner i Grams til Hærvæsenet, og disse Millioner vare fuldstændig bortødslede, og han sagde endvidere — Konseilspræsidenten har altid haft et kærligt Blik til Officererne —, at man havde vedtaget høje Lønninger for denne Krigerkaste for derved at sætte den i Stand til at kunne holde sig som en Overklasse. Udtalelser af den Natur om den finansielle Tilstand, hvor det siges, at Ulykken ligger i alt det, der anvendes til Forsvarsvæsenet, er det ikke første Gang, vi have hørt, og paa et radikalt Vælgermøde kan det ganske vist gøre Indtryk, men her se vi lidt anderledes paa disse Udtalelser; og een Ting er dog givet — det maa den højtærede Konseilspræsident indrømme mig, og er han i Tvivl, kan han spørge sin Kollega Indenrigsministeren, som befatter sig med at være Historiker —: Der er ikke noget Bevis fra Historien for, at et Land er gaaet til Grunde, fordi det har anvendt meget paa sit Forsvarsvæsen, men der er grumme mange Beviser for, at et Land er gaaet til Grunde, fordi det ikke har ofret det, som var nødvendigt, paa sit Forsvarsvæsen.

Naar det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) før udtalte, at der var forskellige Oplysninger, man manglede ved Valget, idet man var uklar over den finansielle Sitlling, er det heller ikke rigtigt. Der har tidligere været ført Forhandlinger om den finansielle Udvikling, og den højtærede Konseilspræsident havde den Gang som Medlem fra Ringsted gjort en Opfattelse gældende, som blev meget stærkt imødegaaet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), fordi denne paastod, at Medlemmet fra Ringsted saa alt for lyst paa Sagen. Det viste sig ogsaa at være fuldkommen rigtigt. Jeg vil minde om, at da Finansminister Brun forelagde et Lovforslag om et Laan paa 40 Mill. Kr., udtalte den højtærede Konseilspræsident, det daværende Medlem fra Ringsted, sig imod det og mente, at 30 Mill. Kr. vare tilstrækkeligt. Jeg skal imidlertid lade dette ligge. Sandheden er, at der ikke er kommet noget nyt frem. Men nu vel, vi vare vidende om, hvordan Stillingen var, og det var netop for at dække Udgifterne, at man vedtog den

store Skat til Dækning af de ekstraordinære Udgifter til et Beløb af 31 Mill. Kr.

Efter at jeg havde citeret den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser den 20. Oktober, gjorde jeg opmærksom paa, at det kunde jo se meget mistrøstende ud, naar man nu saa den Mand, der havde udtalt sig paa den Maade den 20. Oktober, 8 Dage efter staa som Konseilspræsident og Forsvarsminister. Men jeg trøstede med, at Erfaringen havde lært, at der ingen Fare var. Vi havde set, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i sin Tid havde udtalt, at det Forsvar, vi skulde have, skulde være af en saadan Natur, at f. Eks. en Haandfuld Folk eller et Skib ikke kunde slaa det til Jorden. Senere gennemførte han en Forsvarsordning, som krævede et Par Millioner mere om Aaret og 31 Mill. Kr. ekstraordinært. Vi have set, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) i sin Tid har arbejdet ivrigt for Nedsættelse af de militære Udgifter og erklæret Københavns Landbefæstning for skadelig. Ikke desto mindre kom det ærede Medlem, da han blev Minister og kom i Berøring med Sagkundskaben, til den Overbevisning, at naar København ikke var sikret mod Landsiden ved Fæstningsanlæg, havde vi intet Forsvar. Jeg stillede derfor Horoskopet for den højtærede Konseilspræsident og spaaede ham, at han naar han kom i Forbindelse med Sagkundskaben, nok vilde blive Forsvarsven. Jeg tilføjede endvidere, at der hørte en høj Grad af Tillid til for at danne et Ministerium af det radikale Parti, og at det maatte være noget, der hvilede i Troen paa de Herrers! højeste Grad af Loyalitet. I den Forbindelse udtalte jeg, at det derfor havde glædet mig at høre Finansministeren udtale ved første Behandling af Finansloven, at Lov er Lov, og at nu, da Loven var vedtagen, skulde den ogsaa gennemføres, og at en lignende Udtalelse ogsaa var falden fra den højtærede Konseilspræsident. Nu vedkender jeg mig, at jeg ved den omhandlede Lejlighed ikke citerede korrekt. Jeg forstod Udtrykkene paa en anden Maade, end Finansministeren havde ment dem. Finansministeren havde sagt: Lov er Lov, og Loven skal overholdes, men har bag efter sagt, at der bag ved disse Ord laa: Selvfølgelig kun saa længe, til de blive forandrede ved Lov, men jeg forstod dem som sagt paa en anden Maade og citerede derfor hans Ord saaledes: Lov er Lov, og nu ere Lovene vedtagne, og altsaa skulde de gennem-